

[Handelsministeren.]

erhvervene har den stik modsatte opfattelse af interessen end den, hr. Nauerby gav udtryk for.

Jeg drøfter meget gerne med udvalget også de af hr. Ingomar Petersen rejste spørgsmål, herunder spørgsmålene om udenlandske hoteller. Jeg må sige, at det, der er turistinteressen bag denne sag, er, at vore hotelfunktioner virker tilstrækkelig effektivt til at tiltrække også turister. Vi har en milliardindtjening valutamæssigt over turismen, og det afgørende for os må være, at der findes hotelfunktioner, der tilfredsstiller disse turister. Når hr. Ingomar Petersen specielt nævner hoteller, der tiltrækker turister med godt med dollars, så tror jeg, jeg er nødt til at sige i denne situation, at det mener jeg ikke man kan have så forfærdelig meget imod i den valutasituation, Danmark traditionelt har. Der skal bare også være noget andet, og det er det, vi bl. a. markerer ved at bruge udtrykket økonomihoteller, der ikke er handelsministerens, men turisterhvervets, og med økonomihoteller mener man hoteller, der har en noget lavere servicestandard, end man tidligere forlangte af et hotel, men til gengæld også en lavere overnatningspris, end man ellers ville kunne nå frem til.

Hr. Ingomar Petersen nævnte problemet om campingpladserne. Jeg tror, det gælder campingpladser, som det gælder hoteller, at de skal have en standard, som gør, at også den del af turisterne, som anvender campingpladser, føler sig tilfreds med den, og derfor synes jeg ikke, der er noget urimeligt i, at denne standardforbedring også i begrænset omfang kan indgå i denne lovgivning.

Jeg skal ikke deltage i en almindelig diskussion om Danmarks ry som turistland, men jeg synes dog, jeg vil have lov til at sige, at hovedparten af de danske turistområder i den nu afsluttede turistsæson har haft en væsentlig større tilgang end tidligere, hvilket dog tyder på, at Danmark stadig placerer sig ganske smukt som turistland.

Jeg er såmænd ikke så forfærdelig uenig med hr. Ninn-Hansen i, at vi måske går lovlig langt ud og i lovlig mange detaljer omkring obligationsfinansiering, men jeg skal gøre opmærksom på, at der er tale om

en branche med en særlig lånemæssigt vanskelig baggrund. Det har vi altid vidst, og det har været almindeligt anerkendt i mange år, at det for hotel erhvervet på grund af den særlige risiko, der er forbundet med dets eksistens, den særlige risiko, der er knyttet til skiftende sæsoner og meget andet, har været særlig vanskeligt at skabe en normal finansiering, og derfor tror jeg, at den her foreslåede løsning er forsvarlig.

Jeg takker hr. Poul Dam og fru Inger Stilling Pedersen for deres positive holdning og er klar til i udvalget at besvare deres spørgsmål, medens jeg beklager hr. Kaj Hansens og hr. Kurt Hansens indstilling, der er 100 pct. negativ. Det, vi drøfter her, er igen at skabe nogle arbejdspladser, der kan bevares, at skabe et konkurrencedygtigt erhverv, der sikrer disse arbejdspladser, og jeg har lidt svært ved at forstå, at man kan være positiv over for det i alle andre relationer, men mindre positiv over for hotel- og restaurationsnæringen og dens medarbejdere.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om skoleskibsafgift.

(Lovforslag nr. 62. Fremsat 31/10 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kaj Poulsen (S):

Socialdemokratiet kan støtte en forlængelse af denne lov med de foreslåede 4 år. Jeg skal samtidig give udtryk for mit partis holdning til en videre drift af skoleskibet.

Det er vor opfattelse, at så lang tid skibsrederne anser det for et gode for erhvervet, at skoleskibet sejler, og de er villige til at medvirke til dækning af omkostningerne ved

[Kaj Poulsen.]

skibets drift, så skal skibet fortsat have lov til at sejle med sit nuværende formål for øje.

Jens Peter Jensen (V):

På venstres vegne kan jeg tilsige en velvillig behandling. Vi vil gerne medvirke til lovforslagets gennemførelse, og vi anser ikke en udvalgsbehandling for påkrævet.

Nauerby (FP):

Forslaget om ændring af loven om skoleskibsafgift drejer sig om en forlængelse af en ordning, der blev overflødig allerede i 1958 grundet en ændring i lovgivningen om uddannelse af navigatører.

Handelsministeren nævner i sin skriftlige fremsættelse, at der under forhandlinger, der har været ført med Danmarks Rederiforening, fra rederside er givet udtryk for, at rederierne ikke efter 1979 ønsker at fortsætte med deltagelse i udgifterne til drift af skoleskibet. Fremskridtspartiet mener derfor, at tiden nu er inde til, at vi skal tage op, om vi skal fortsætte med disse udgifter, da vi er af den opfattelse, at det må være erhvervene selv, der skal betale deres uddannelse, og den foreslåede forlængelse i yderligere 4 år kan fremskridtspartiet ikke tilslutte sig.

Aase Olesen (RV):

På det radikale venstres vegne kan jeg give tilslutning til lovforslaget. Vi har ingen bemærkninger. For vores skyld behøves ingen udvalgsbehandling.

Haunstrup Clemmensen (KF):

Også det konservative folkeparti kan tilsige en hurtig og velvillig behandling af dette lovforslag. Vi forstår, at sagkundskaben stadig mener, at der er en uddannelsesmæssig værdi i skoleskibet. Diskussionen om, hvorvidt det skal betales alene af statskassen eller, som forslaget fortsat forudsætter, i denne 4 års periode også med bidrag fra rederierhvervet, kan vi jo passende tage op i udvalget.

Poul H. Møller (KrF):

Den udvikling, der har fundet sted inden for søfarten, har vel nok fået dens organisationer til at se lidt skævt til vore skole-

skibe, idet man ikke finder, at uddannelsen på skoleskibene længere er tidssvarende. Men denne sag har vel flere sider, og jeg mener, man ikke bør undervurdere den prøve eller den udvælgelse, der finder sted blandt de unge under sådan et skoleskibstogt, hvor mange er blevet hærdet til den videre uddannelse på søen.

Betydningen af, at et skoleskib som „Danmark“ fortsat viser flaget ude i verden og hermed skaber goodwill for dansk skibsfart og for vort land, bør vel også tages i betragtning.

Da rederierhvervet er gået med til at støtte driften af skoleskibet i endnu 4 år, finder vi i kristeligt folkeparti, at staten fortsat bør sikre skibets togter i samme periode, og vi kan derfor gå ind for det foreliggende lovforslag.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Jeg skal takke for en overordentlig positiv behandling af dette lovforslag og skal derfor ikke kommentere yderligere ud over til hr. Nauerby at sige: det er jo et særpræget udtryk for fremskridtspartiets positive holdning til erhvervslivet, at man mener, at søfarterhvervet i modsætning til andre erhverv i fuldt omfang skal betale for søfartsuddannelsen.

Og så må jeg i øvrigt sige, at jeg er ganske enig i de synspunkter, der er fremkommet. Det er en tidssvarende form for uddannelse, der gives på skoleskibet. Det er samtidig en mulighed for at skabe en særlig kontakt til den fremtidige erhvervsituation på en god måde. Og endelig er der for mig ikke nogen tvivl om, at både søfartsnæringen og det danske samfund drager fordele af den popularitet, den public relation, der knytter sig til det danske skoleskib og den sømandskundskab, der dér er tale om.

Glensgård (FP):

Jeg kan glæde handelsministeren med, at det aldeles ikke kun er søfarterhvervet, vi ønsker skal betale for sig selv.

Med den finanslov, vi får lagt frem nu på fredag, skal jeg glæde handelsministeren med, at det bliver samtlige erhverv, der kommer til at betale.

Handelsministeren (Erling Jensen):

Hr. Glensgårds opfattelse af begrebet uddannelse og samfundets forpligtelse til at

[Handelsministeren.]

sikre, at vi også på erhvervslivets områder har et uddannelsesniveau, vi skal leve med, overrasker mig ikke, men jeg var overordentlig glad for at få det slået fast så kraftigt, som hr. Glensgård gjorde det. Jeg kan dog ikke tænke mig andet, end at det må interessere dansk erhvervsliv at høre denne holdning.

Glensgård (FP):

Inden der nu over socialdemokratiets nyhedstjeneste udsendes en sådan ting, synes jeg lige, handelsministeren skal være klar over, at man samtidig må sige, at vi ønsker at frigøre erhvervslivet for de restriktioner, den socialdemokratiske regering har været med til at presse ned over det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om ophævelse af lov om avancestop og prisdæmpende aftaler [af Haunstrup Clemmensen m. fl.]

(Andre selvstændige forslag nr. XXVII. Fremsat 5/11 75).

Forslaget sattes til forhandling.

Handelsministeren (Erling Jensen):

I anledning af det af hr. Haunstrup Clemmensen, hr. Ninn-Hansen og hr. Schlüter fremsatte forslag til folketingsbeslutning, hvorefter folketaget opfordrer regeringen til med øjeblikkelig virkning at ophæve loven om avancestop og prisdæmpende aftaler, vil jeg gerne indledningsvis pege på, hvad jeg sagde ved fremsættelsen af lovforslaget herom den 7. marts i år.

Jeg sagde, at der var tale om en sammenhængende lovgivning. Forslaget skulle ses i sammenhæng med det samtidig af arbejds-

ministeren fremsatte forslag til lov om forlængelse af kollektive overenskomster og aftaler m. v. Regeringen fandt det nødvendigt, at der, samtidig med at der blev grebet ind i indkomstdannelsen for lønmodtagerne, gennemførtes en lovgivning, som pålagde de selvstændigt erhvervsdrivende tilbageholdenhed med hensyn til indkomstforhøjelse.

Jeg fremsatte derfor samtidig forslag til lov om begrænsning af udbytte og vederlag og forslag til lov om pengeinstitutternes rentemarginal, idet det var naturligt, at der samtidig også skete en begrænsning i disse dele af indkomstdannelsen.

Ved hele dette kompleks af love tilstræbtes det at bremse omkostningsstigningen og at skabe et stabilt grundlag for tilrettelæggelsen af produktionen i erhvervslivet. Det kan ikke afvises, at loven undertiden kan have virket tyngende på erhvervslivet. Det er på den anden side, hvad erhvervslivet såvel som alle andre i samfundet har måttet betale for den tilvejebragte stabilitet. Endelig har monopoltilsynet med hjemmel i lovens dispensationsbestemmelse undtaget en række områder fra loven, hvor den ellers ville have fået urimelige konsekvenser.

Regeringen lægger afgørende vægt på, at det fortsat tilstræbes, at hele løn- og omkostningsområdet holdes i ro. En ophævelse af en af de love, som indgår som en integrerende del i lovkomplekset, vil medføre en sådan svækkelse af helheden, at mulighederne væsentligt forringes. Hvis omkostningerne løber løbsk, vil det få større skadevirkning for erhvervslivet end en opretholdelse af avancestoploven. Jeg kan heller ikke uden videre godtage, at erhvervslivet ganske mangler mulighed for tilstrækkelig indtjening. Virksomhedernes avance vil kunne forøges bl. a. som følge af stigende omsætning. Septemberforligets momsnedsettelse og beskæftigelsesfremmende foranstaltninger vil give øget omsætning inden for de fleste brancher og derved give baggrund for en sådan forøget indtjening.

Jeg kan heller ikke tilslutte mig den betragtning, at avancestoploven er overflødig. Monopoltilsynets erfaringer viser, at der fra mange sider har været fremsat ønske om pris- og takstforhøjelser, som er blevet afvist, fordi de ville have været i strid med avancestoploven. Udviklingen i månedsprisindekset var i de første måneder efter